

mig, at man her i en saadan Lov kommer til, om jeg saa maa sige, at slykte ned i en vis smaalig Detail, og det forekommer mig tillige, at Bestemmelserne, saaledes som de her ere givne, ikke kunne fritjendes for paa flere Punkter at berede saadanne Dmsbøb med Hensyn til Afgjørelsen, som ikke kunne anses for nødvendige, som helst burde undgaaes, og som kun forvolde ikke blot Skolekommissionerne, men ogsaa Sogneraadene yderligere Besvær i Udførelsen af Forretningerne. Jeg maa endelig sige, at det, jeg har imod dette Forslag, væsentlig er, at disse Bestemmelser synes mig at hvile paa en, som det forekommer mig, dog noget stærk Mistænksomhed ligeoverfor Skolekommissionerne. Jeg vilde snarere kunne forstaa dette, hvis Forholdet var som tidligere, at Sognepræsten alene som saadan var den, der havde med disse Sager at gjøre, men jeg kan vanskeligere forstaa det, naar den Lov, som nu er gennemført, i 1867, forandrede denne Sag saaledes, at det er Sogneraadet, som selv bestikker de 2 Medlemmer af de 3, hvoraf Skolekommissionen bestaar, og det saaledes, at det ene Medlem skal være et Sogneraadmedlem, og det andet kan være det. Det forekommer mig, at, naar man først har fastsat den Bestemmelse, at Formanden som saadan ikke skulde have afgjørende Myndighed, ikke kunde tage Beslutning undtagen i Forening med i det Mindste den ene eller med begge disse af Sogneraadet valgte Medlemmer, vilde der paa det Dmraade, der i det Hele er tillagt Skolekommissionen, et Dmraade, der dog ikke er saa storartet, ikke være tilstrækkelig Grund til at frygte for, at der egentlig skulde finde noget Indgreb Sted i den berettigede Myndighed, som tilkom Sogneraadet, og saaledes vilde det efter min Formening og Opfattelse staa for mig som det Usskelige, om man valgte en anden Vel end Lovgivningsveien. Men paa den anden Side maa jeg selvfølgelig tilføie, at, naar der i Udvalget selv, hvor der er flere Medlemmer, som ifølge deres Stilling have Leilighed til personlig at gjøre Erfaring i saa Henseende, er blevet opstillet Dvsket om, at de Regler, der nu gjælde i dette Forhold, maatte komme til at fremtræde i en mere af-

gjørende Form som Lovbestemmelser, saa vilde jeg, forsaavidt denne Anskuelse skulde finde Tilslutning hos Thinget og Rigsdagen, ikke kunne betragte Sagen saaledes, at der for mig kunde være Opfordring til at modsætte mig den. Jeg vil indrømme med Hensyn til Affattelsen af Loven, at den i flere Henseender er bleven saaledes, at jeg virkelig tror, at man med en lille Smule god Villie paa begge Sider nok vil kunne komme ud over de Besværigheder, som ellers let ville kunne stæbes for den ene eller den anden af de to Myndigheder, hvorom der her er Spørgsmaal, naar man vilde tage det altfor strengt efter Ordlyden, ligesom det jo altid er Tilfældet med den Slags Bestemmelser, at man ved deres Anvendelse i Praxis opfatter dem med noget mere Overbærenhed, hvad jo ogsaa til enhver Tid maa betragtes som i og for sig ønskeligt. Forsaavidt altsaa Loven maatte finde Tilslutning, vil der forsaavidt ikke være tilstrækkelig Grund for mig til at modsætte mig den. Jeg kunde vel ønske en eller anden Forandring, men jeg har dog ikke stillet Forslag i saa Henseende, og jeg skal derfor ogsaa nu indskrænke mig til at fremsætte dem som Bemærkninger, jeg vil henstille til Udvalget at tage under Overveielse under Sagens forestaaende tredie Behandling, om det ikke muligt maatte finde et saadant Par Forandringer ønskelige. Den ene Forandring er af rent formel Beskaffenhed, men det synes mig dog, at der kunde være Grund til at fremhæve den, da der her er Tale om en Lov; det er med Hensyn til Affattelsen af den første Paragraph. Det forekommer mig høist besynderligt at have en 1ste Paragraph, som ikke siger Andet, end at to Paragrapher i en gjældende Lov vedblive at være gjældende, hvad der jo er høist overflødigt at saa udtalt. Jeg synes, at man helt og holdent uden Skade kunde udelade § 1, og istedet derfor forandre Titelen til: „Lov, hvorved Skolekommissionernes Dmraade og Virksomhed i Landkommunerne efter Lov af 6te Juli 1867 §§ 15 og 16 nærmere bestemmes“, og at man da umiddelbart gik til § 2. Hvad den anden Forandring angaar, da har den vistnok noget mere Realitet i og for sig, og jeg vilde derfor gjerne henstille den til det ærede